

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a noua extinsă)

2 februarie 2022*

„Politica economică și monetară – Supraveghere prudencială a instituțiilor de credit – Atribuții specifice de supraveghere conferite BCE – Decizie de retragere a autorizației unei instituții de credit – Inculparea acționarului principal într-o țară terță – Criteriul reputației – Perceperea reputației de către piață – Prezumția de nevinovăție – Proportionalitate – Dreptul la apărare”

În cauza T-27/19,

Pilatus Bank plc, cu sediul în Ta’Xbiex (Malta),

Pilatus Holding Ltd., cu sediul în Ta’Xbiex,

reprezentate de O. Behrends, avocat,

reclamante,

împotriva

Băncii Centrale Europene (BCE), reprezentată de E. Yoo, M. Puidokas și A. Karpf, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Comisia Europeană, reprezentată de D. Triantafyllou, A. Nijenhuis și A. Steiblytė, în calitate de agenți,

intervenientă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea deciziei BCE din 2 noiembrie 2018 de retragere a autorizației Pilatus Bank privind inițierea activității unei instituții de credit,

TRIBUNALUL (Camera a noua extinsă),

compus din domnul M. van der Woude, președinte, doamnele M. J. Costeira (raportoare) și M. Kancheva, domnul B. Berke și doamna T. Perišin, judecători,

* Limba de procedură: engleza.

grefier: domnul I. Pollalis, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 26 februarie 2021,

pronunță prezenta

Hotărâre

I. Istoricul litigiului

- 1 Reclamantele, Pilatus Bank plc și Pilatus Holding Ltd., sunt o instituție de credit mai puțin semnificativă cu sediul în Malta și supusă supravegherii prudențiale directe a Malta Financial Services Authority (MFSA, Autoritatea pentru Servicii Financiare din Malta) și, respectiv, acționarul majoritar direct al acestei instituții de credit.
- 2 Potrivit unui comunicat de presă publicat de United States Department of Justice (Ministerul Justiției din Statele Unite) la 19 martie 2018, domnul Ali Sadr, acționarul primei reclamante care deținea în mod indirect 100 % din capitalul său și din drepturile de vot, a fost arestat în Statele Unite, fiind acuzat de șase infracțiuni legate de presupusa sa participare la un sistem prin care aproximativ 115 milioane de dolari americani (USD) plătite pentru a finanța un proiect în Venezuela ar fi fost returnați în favoarea unor persoane și întreprinderi iraniene.
- 3 Potrivit actului de inculpare adoptat de United States Attorney for the Southern District of New York (Procurorul Statelor Unite pentru Districtul de Sud din New York), anumite fonduri utilizate pentru a înființa și finanța prima reclamantă în 2013 aveau o origine ilegală, legată de proiectul din Venezuela.
- 4 În urma inculpării domnului Sadr în Statele Unite, prima reclamantă a primit printre altele solicitări de retrageri de depozite în cuantum total de 51,4 milioane de euro, respectiv aproximativ 40 % din depozitele care figurau în bilanțul său.
- 5 La 21 martie 2018, MFSA a adoptat o directivă referitoare la retragerea sau la suspendarea drepturilor de vot, prin care a dispus printre altele ca domnul Sadr să fie demis din funcția sa de director al primei reclamante cu efect imediat, precum și din toate celelalte funcții decizionale în cadrul acesteia, să suspende exercitarea drepturilor sale de vot și să se abțină de la orice reprezentare juridică sau în justiție a reclamantei menționate.
- 6 În aceeași zi, MFSA a adoptat directiva referitoare la moratoriu, prin care a obligat prima reclamantă să nu autorizeze nicio tranzacție bancară, în special retragerile și depozitele acționarilor și ale membrilor consiliului de administrație al reclamantei menționate.
- 7 La 22 martie 2018, MFSA a adoptat directiva referitoare la numirea unei persoane competente, pentru a încredința acestei persoane în esență exercitarea competențelor în mod normal acordate organelor de conducere ale primei reclamante în ceea ce privește activitățile specifice și activele acesteia din urmă.

- 8 La 29 iunie 2018, Banca Centrală Europeană (BCE) a primit o propunere a MFSA de a retrage autorizația primei reclamante privind inițierea activității unei instituții de credit, în temeiul articolului 14 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice BCE în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63).
- 9 La 2 august 2018, MFSA a prezentat BCE o propunere revizuită de retragere a autorizației primei reclamante privind inițierea activității unei instituții de credit.
- 10 Printr-o scrisoare din 31 august 2018, BCE a invitat prima reclamantă să își prezinte observațiile privind proiectul de decizie de retragere a acordului în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii scrisorii menționate.
- 11 La 6 septembrie 2018, prima reclamantă a solicitat o prelungire a termenului de audiere de 14 zile, precum și accesul la dosarul acestei proceduri.
- 12 La solicitarea primei reclamante, termenul a fost prelungit pentru prima oară până la 17 septembrie 2018, iar pentru a doua oară până la 21 septembrie 2018.
- 13 Prin scrisoarea din 13 septembrie 2018, BCE a acordat primei reclamante acces la dosarul procedurii administrative.
- 14 La 21 septembrie 2018, prima reclamantă și-a transmis observațiile privind proiectul de decizie de retragere a autorizației, exprimând opoziția conducerii sale și a acționarilor săi față de acesta.
- 15 La 2 noiembrie 2018, BCE a adoptat, în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) și al articolului 14 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1024/2013, decizia prin care a retras autorizația primei reclamante privind inițierea activității unei instituții de credit (denumită în continuare „decizia atacată”).

II. Procedura și concluziile părților

- 16 Prin cererea introductivă depusă la greș Tribunalului la 15 ianuarie 2019, reclamantele au introdus prezenta acțiune.
- 17 BCE a depus memoriul în apărare la 28 martie 2019.
- 18 Prin decizia din 17 mai 2019, președintele fostei Camere a doua a Tribunalului a admis intervenția Comisiei Europene în susținerea concluziilor BCE.
- 19 Comisia a depus memoriul în intervenție în termenul stabilit.
- 20 Reclamantele au depus observații cu privire la memoriul în intervenție la 2 august 2019.
- 21 Reclamantele au depus replica la 28 iunie 2019, iar BCE a depus duplica la 21 august 2019.
- 22 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, în temeiul articolului 27 alineatul (5) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a noua, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză.

- 23 La propunerea Camerei a doua a Tribunalului, acesta a decis, în temeiul articolului 28 din Regulamentul de procedură, să trimită cauza în fața unui complet de judecată extins.
- 24 Prin decizia președintelui Tribunalului din 25 februarie 2021, un nou judecător stagiar și președinte de cameră a fost desemnat să facă parte din complet.
- 25 La propunerea judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a noua extinsă) a decis deschiderea fazei orale a procedurii și pledoariile părților au fost ascultate în ședința din 26 februarie 2021.
- 26 La 26 februarie 2021, la propunerea judecătorului raportor, Tribunalul, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură, a invitat BCE să răspundă unei întrebări și pe celelalte părți să își prezinte punctul de vedere. S-a dat curs acestei solicitări în termenele stabilite.
- 27 Prin Decizia președintelui Tribunalului din 12 august 2021, prezenta cauză a fost atribuită unei noi judecătore raportoare.
- 28 În urma decesului domnului judecător Berke la 1 august 2021, cei trei judecători care au semnat prezenta hotărâre au continuat deliberările în conformitate cu articolul 22 și cu articolul 24 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.
- 29 Reclamantele solicită Tribunalului:
- anularea deciziei atacate;
  - obligarea BCE la plata cheltuielilor de judecată.
- 30 BCE, susținută de Comisie, solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca inadmisibilă în ceea ce o privește pe a doua reclamantă;
  - cu titlu subsidiar, respingerea acțiunii ca nefondată în ceea ce o privește pe reclamanta menționată;
  - respingerea acțiunii ca nefondată în ceea ce o privește pe prima reclamantă;
  - obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

III. În drept

A. Cu privire la admisibilitate

- 31 BCE, susținută de Comisie, arată în esență că acțiunea este inadmisibilă, deoarece a fost depusă în numele și pe seama celei de a doua reclamante, întrucât aceasta nu a demonstrat că are un interes personal și distinct pentru anularea deciziei atacate și că decizia menționată o privește direct și individual.
- 32 Reclamantele arată că acțiunea este admisibilă, întrucât a fost introdusă de a doua reclamantă, care este acționarul majoritar al primei reclamante.

- 33 În această privință, trebuie amintit că decizia de retragere a autorizației nu privește direct acționarii unei instituții de credit a cărei autorizație privind inițierea activității unei instituții de credit a fost retrasă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 noiembrie 2019, BCE și alții/Trasta Komerbanka și alții, C-663/17 P, C-665/17 P și C-669/17 P, EU:C:2019:923, punctele 107-115 și dispozitivul).
- 34 Astfel și după cum susțin BCE și Comisia, acțiunea este inadmisibilă în măsura în care a fost introdusă de a doua reclamantă.

B. Cu privire la fond

- 35 În susținerea acțiunii, reclamantele invocă 11 motive.
- 36 Primul motiv este întemeiat pe o încălcare a articolului 14 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1024/2013 și a principiului buneii administrări. Al doilea motiv este întemeiat pe o eroare de apreciere în ceea ce privește existența unui motiv de retragere a autorizației. Al treilea motiv este întemeiat pe lipsa exercitării de către BCE a puterii sale de apreciere sau pe exercitarea necorespunzătoare a acestei puteri. Al patrulea motiv este întemeiat pe lipsa examinării faptelor relevante și a aprecierii imparțiale și obiective a acestor fapte. Motivele al cincilea-al optulea sunt întemeiate pe o încălcare a principiului proporționalității, o încălcare a principiului *nemo auditur*, o încălcare a dreptului la prezumția de nevinovăție și, respectiv, o încălcare a principiului egalității de tratament. Al nouălea motiv este întemeiat pe o încălcare a articolului 19 și a considerentului (75) al Regulamentului nr. 1024/2013, precum și pe un abuz de putere. Al zecelea motiv este întemeiat pe o încălcare a dreptului la apărare, în special a dreptului de a fi ascultat, și al unsprezecelea motiv este întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare.

1. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 14 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1024/2013 și a principiului buneii administrări

- 37 Reclamantele susțin că BCE nu și-a asumat responsabilitățile sale în temeiul articolului 14 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1024/2013 și că a încălcat articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene atunci când a permis MFSA să efectueze *de facto* o retragere a autorizației în lipsa oricărei proceduri legale prin adoptarea directivelor din 21 și 22 martie 2018 și în măsura în care aceasta s-a limitat să confirme decizia MFSA.
- 38 Decizia atacată ar fi nelegală, fiindcă în esență nu ar fi decât o confirmare a unui fapt împlinit creat de MFSA, iar nu o veritabilă decizie a BCE.
- 39 În acest context, BCE ar fi trebuit, potrivit reclamantelor, să intervină în temeiul articolului 6 alineatul (5) litera (c) din Regulamentul nr. 1024/2013 și al obligației sale de a asigura standarde înalte de supraveghere, în esență, pentru a garanta respectarea cerințelor prudențiale în cauză, a repartizării competențelor în ceea ce privește deciziile de retragere a autorizației și a normelor fundamentale de procedură, printre altele necesitatea ca orice bancă să fie reprezentată în mod real de propriii săi reprezentanți față de autoritatea de reglementare, în loc să fie „reprezentată” de o persoană controlată de această autoritate.
- 40 BCE și Comisia contestă aceste argumente.

- 41 În primul rând, trebuie amintit că, în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1024/2013, BCE deține competența exclusivă pentru autorizarea și retragerea autorizațiilor instituțiilor de credit în legătură, printre altele, cu toate instituțiile de credit cu sediile în statele membre a căror monedă este euro.
- 42 În plus, articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1024/2013 prevede că BCE poate retrage autorizația unei instituții de credit în cazurile prevăzute în dreptul relevant al Uniunii Europene, din proprie inițiativă, în urma consultărilor cu autoritatea națională competentă din statul membru participant în care își are sediul instituția de credit, sau la propunerea acelei autorități naționale competente.
- 43 Astfel cum reiese din articolul 4 alineatul (1) litera (a) și din articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1024/2013, MFSA nu dispune de competența de a retrage autorizațiile instituțiilor de credit, ci doar de a propune, după caz, BCE să efectueze o astfel de retragere.
- 44 Or, așa cum s-a amintit la punctele 8 și 9 de mai sus, BCE este cea care, în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1024/2013, a decis să retragă autorizația primei reclamante la propunerea MFSA.
- 45 În plus, este necesar să se constate că, chiar dacă MFSA și-ar fi depășit competențele și ar fi adoptat o decizie de retragere a autorizației, o astfel de decizie, adoptată de o autoritate națională competentă, nu ar constitui, spre deosebire de decizia care a condus la pronunțarea Hotărârii din 19 decembrie 2018, Berlusconi și Fininvest (C-219/17, EU:C:2018:1023), un act de inițiere, pregătitor sau de propunere fără caracter obligatoriu a deciziei atacate și, așadar, nu ar fi de natură să determine nelegalitatea acesteia (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 19 decembrie 2018, Berlusconi și Fininvest, C-219/17, EU:C:2018:1023, punctul 44).
- 46 De asemenea, întrucât directivele MFSA privind moratoriul și privind desemnarea persoanei competente, care sunt menționate la punctele 6 și 7 de mai sus, nu sunt acte de inițiere, pregătitoare sau de propunere fără caracter obligatoriu ale deciziei atacate, eventuala lor nelegalitate nu este de natură să determine nelegalitatea deciziei atacate.
- 47 Astfel, directivele MFSA în discuție, deși privesc aceeași situație, sunt alte decizii care nu au fost adoptate în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1024/2013.
- 48 Prin urmare, argumentele reclamantelor nu permit să se considere că decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea articolului 14 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1024/2013.
- 49 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentul reclamantelor potrivit căruia BCE ar fi trebuit să intervină conform articolului 6 alineatul (5) litera (b) din Regulamentul nr. 1024/2013, trebuie amintit că, în temeiul acestei dispoziții, atunci când este necesar pentru a asigura aplicarea consecventă a unor standarde înalte de supraveghere, BCE poate să decidă să exercite în mod direct toate competențele relevante în legătură cu una sau mai multe instituții de credit.
- 50 Totuși, articolul 6 alineatul (5) litera (b) din Regulamentul nr. 1024/2013 oferă BCE posibilitatea de a decide să exercite ea însăși în mod direct toate competențele relevante în legătură cu o instituție de credit, dar nu îi impune obligația de a exercita ea însăși supravegherea directă a unei instituții de credit.

- 51 Rezultă că BCE poate decide să intervină, în temeiul articolului 6 alineatul (5) litera (b) din Regulamentul nr. 1024/2013, dacă și când apreciază că intervenția sa este necesară pentru a evita o aplicare incoerentă a unor standarde înalte de supraveghere de către autoritățile naționale competente.
- 52 Întrucât reclamantele nu demonstrează că lipsa intervenției BCE în speță ar fi determinat o aplicare incoerentă a unor standarde înalte de supraveghere, nu se poate reproșa în mod valabil BCE că nu a intervenit în temeiul articolului 6 alineatul (5) litera (b) din Regulamentul nr. 1024/2013 și al unei preținse obligații de a asigura standarde înalte de supraveghere.
- 53 Rezultă că faptul că BCE nu a decis să exercite ea însăși supravegherea directă a primei reclamante nu este susceptibil să determine nelegalitatea deciziei atacate.
- 54 Având în vedere ceea ce precedă, argumentele reclamantelor nu permit să se considere că decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea articolului 14 alineatul (5) și a articolului 6 alineatul (5) litera (c) din Regulamentul nr. 1024/2013.
- 55 În al treilea rând, în ceea ce privește încălcarea principiului buneii administrări, reclamantele se limitează să afirme că, permițând MFSA să efectueze *de facto* o retragere a autorizației în lipsa oricărei proceduri legale, BCE le-a încălcat dreptul de a beneficia, în ce privește problemele lor, de un tratament imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil.
- 56 Întrucât reclamantele nu își susțin critica întemeiată pe încălcarea principiului buneii administrări cu argumente specifice și se limitează să menționeze acest principiu, este necesar să se considere că această critică este inadmisibilă în temeiul articolului 21 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aplicabil procedurii în fața Tribunalului în conformitate cu articolul 53 primul paragraf din același statut și cu articolul 76 litera (d) din Regulamentul de procedură.
- 57 În consecință, primul motiv trebuie respins.

2. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de apreciere în ceea ce privește existența unui motiv de retragere a autorizației

- 58 Reclamantele susțin în esență că decizia atacată este afectată de o eroare de apreciere întrucât BCE și-a întemeiat retragerea autorizației pe existența unui act de inculpare a domnului Sadr pentru încălcări financiare.
- 59 În această privință, reclamantele arată că BCE nu putea să se bazeze pe un simplu comunicat de presă emis de autoritățile Statelor Unite, în special în măsura în care acest comunicat preciza că orice afirmație de fapt pe care o conținea trebuia considerată o susținere.
- 60 În plus, reclamantele apreciază că BCE nu a examinat faptele descrise în actul de inculpare în discuție, nici nu a arătat natura lor generală. În special, ele afirmă că BCE nu a ținut seama de faptul că era vorba de o inculpare pentru încălcarea unor norme referitoare la sancțiunile Statelor Unite împotriva Republicii Islamice Iran, în timp ce comportamentul incriminat nu ar fi ilegal din perspectiva dreptului Uniunii.
- 61 BCE și Comisia contestă această argumentație.

- 62 Trebuie amintit cadrul juridic aplicabil retragerii autorizației și motivarea deciziei atacate privind existența unui motiv de retragere a autorizației, iar apoi trebuie verificat dacă, astfel cum susțin reclamantele, BCE a săvârșit o eroare de apreciere în această privință.
- 63 În primul rând, întrucât acționarul și instituția de credit sunt două persoane distincte, trebuie verificat, cu titlu introductiv, dacă un fapt referitor la un acționar al unei instituții de credit poate fi relevant pentru o decizie de supraveghere prudencială a acestei instituții, precum retragerea autorizației sale.
- 64 În această privință, mai întâi, trebuie amintit că articolul 4 alineatul (1) litera (a) și articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1024/2013, care a fost adoptat pentru a asigura siguranța și soliditatea instituțiilor de credit și stabilitatea sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru [articolul 1 alineatul (1) din regulamentul menționat], prevăd că BCE este competentă pentru autorizarea și retragerea autorizațiilor instituțiilor de credit în cazurile prevăzute în dreptul relevant al Uniunii.
- 65 Astfel cum se precizează în considerentul (20) al Regulamentului nr. 1024/2013, autorizarea prealabilă privind inițierea activității instituțiilor de credit este o tehnică prudencială-cheie pentru a se asigura că aceste activități sunt întreprinse doar de acei operatori care dețin o bază economică solidă, o organizare care le permite să facă față riscurilor specifice inerente atragerii de depozite și acordării de credite, precum și directori cu competențe în domeniu.
- 66 În plus, potrivit articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1024/2013, în scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi sunt conferite și în vederea realizării obiectivului de a asigura standarde ridicate de supraveghere, BCE aplică integral dreptul relevant al Uniunii și, în cazul în care acesta cuprinde directive, legislația națională care transpune respectivele directive.
- 67 În continuare, pe de o parte, trebuie să se constate că articolul 14 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudencială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO 2013, L 176, p. 338) dispune că autoritățile competente refuză unei instituții de credit autorizația de începere a activității dacă, luând în considerare necesitatea de a asigura administrarea corectă și prudentă a acestei instituții, acestea nu sunt satisfăcute de calitatea acționarilor sau a asociaților, în special în cazul în care nu sunt respectate condițiile prevăzute la articolul 23 alineatul (1) din această directivă.
- 68 Articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2013/36 prevede criteriile pe care un acționar potențial achizitor al unei participații calificate într-o instituție de credit trebuie să le respecte pentru a putea fi considerat adecvat în raport cu obiectivul de a asigura administrarea corectă și prudentă a instituțiilor de credit, ținând seama de posibila sa influență asupra instituției de credit în cauză. Printre aceste criterii se numără printre altele un criteriu al reputației.
- 69 Criteriul reputației prevăzut la articolul 23 din Directiva 2013/36 este reluat în dreptul maltez la articolul 13 A alineatul (9) din Banking Act (Legea bancară, capitolul 371 din legislația malteză) din 15 noiembrie 1994, care reia aceeași formulare ca directiva.
- 70 Pe de altă parte, în temeiul articolului 18 din Directiva 2013/36, autoritățile competente pot retrage o autorizație acordată atunci când o instituție de credit nu mai îndeplinește condițiile care au stat la baza acordării autorizației.

- 71 Rezultă din coroborarea dispozițiilor menționate la punctele 64-70 de mai sus că criteriile pe care potențialii achizitori trebuie să le respecte pentru a fi autorizați să achiziționeze o participație calificată, inclusiv criteriul reputației, sunt aplicabile evaluării calității acționarilor efectuată în scopul retragerii autorizației privind inițierea activității unei instituții de credit.
- 72 Rezultă că o autorizație privind inițierea activității unei instituții de credit poate fi retrasă de autoritățile competente dacă, ținând seama de necesitatea de a asigura administrarea corectă și prudentă a acestei instituții și de a asigura menținerea și soliditatea sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru, autoritățile menționate nu sunt satisfăcute de calitatea acționarilor sau a asociaților susceptibili să exercite o influență asupra acesteia, printre altele din cauza lipsei unei bune reputații a acestora.
- 73 În al doilea rând, trebuie arătat că noțiunea de reputație este o noțiune juridică nedeterminată. Astfel, articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2013/36 nu conține o definiție exhaustivă a noțiunii menționate sau o listă de comportamente susceptibile să intre în domeniul de aplicare al noțiunii menționate. Aceasta presupune că autoritățile competente examinează de la caz la caz dacă criteriul reputației este respectat de un acționar potențial achizitor al unei participații calificate într-o instituție de credit, ținând seama de faptele relevante, de motivele care stau la baza criteriului menționat și de obiectivele pe care urmărește să le asigure acest criteriu. Principiul securității juridice nu se opune, așadar, ca autoritățile menționate să beneficieze de o marjă de apreciere în aplicarea criteriului în cauză.
- 74 În plus, în aplicarea unei jurisprudențe constante, pentru interpretarea unei dispoziții de drept al Uniunii, trebuie să se țină seama nu numai de formularea acesteia, ci și de contextul său și de obiectivele urmărite de reglementarea din care face parte această dispoziție (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 iunie 2005, VEMW și alții, C-17/03, EU:C:2005:362, punctul 41 și jurisprudența citată).
- 75 În această privință, *primo*, punctul 10.9 din Orientările comune privind evaluarea prudențială a achizițiilor și majorarea participațiilor calificate în sectorul financiar, adoptate de Autoritatea Bancară Europeană (ABE), Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) și Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA), arată, pe de o parte, că un potențial achizitor ar trebui considerat ca având bună reputație dacă nu există nicio probă fiabilă în sens contrar și dacă autoritatea de supraveghere țintă nu are un motiv rezonabil să se îndoiască de reputația sa și, pe de altă parte, că ar trebui luate în considerare toate informațiile relevante disponibile în scopul evaluării.
- 76 *Secundo*, trebuie arătat că, în sensul obișnuit, reputația se referă la calitatea unei persoane care respectă normele și regulile aflate în uz, precum și la bunul renume de care beneficiază această persoană în rândul publicului în raport cu această capacitate și cu comportamentul său.
- 77 Astfel, reputația depinde nu numai de comportamentul unei persoane, ci și de percepția acestui comportament de către alții.
- 78 *Tertio*, trebuie amintit că evaluarea reputației acționarilor instituțiilor de credit urmărește să asigure o administrare corectă și prudentă a acestor instituții, să asigure menținerea caracterului adecvat și a solidității financiare a proprietarilor instituțiilor de credit și, astfel, să asigure menținerea și soliditatea sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru [considerentele (16), (17) și (22) ale Regulamentului nr. 1024/2013].

- 79 Or, realizarea obiectivelor urmărite de reglementarea din care face parte articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2013/36 depinde în mare măsură de încrederea publicului și a actorilor de pe piața bancară în instituțiile de credit. Astfel, pierderea unei astfel de încrederi poate determina o pierdere de finanțare pentru aceste instituții și poate genera astfel un risc nu numai pentru instituția în cauză, ci și pentru sistemul financiar din Uniune și din fiecare stat membru.
- 80 Prin urmare, este necesar să se considere că reputația acționarilor instituțiilor de credit trebuie evaluată ținând seama de conformitatea conduitei lor cu legile și reglementările aplicabile, precum și de perceperea acestei conduite și a bunului lor renume de către public și de către actorii din piețele financiare.
- 81 În al treilea rând, trebuie amintit că, în decizia atacată, BCE a considerat că prima reclamantă nu mai îndeplinea condițiile pentru a beneficia de o autorizație privind inițierea activității unei instituții de credit și că această situație nu putea fi corectată din cauza daunelor ireversibile aduse bunului său renume și modelului său de afaceri.
- 82 Mai întâi, BCE a amintit că domnul Sadr deținea în mod indirect 100 % din capitalul și din drepturile de vot ale primei reclamante.
- 83 În continuare, BCE a arătat că reieșea dintr-un comunicat de presă publicat la 19 martie 2018 de către Ministerul Justiției din Statele Unite că domnul Sadr fusese arestat în Statele Unite, fiind acuzat de șase infracțiuni legate de presupusa sa participare la un sistem prin care circa 115 milioane USD plătite pentru a finanța un complex de locuințe în Venezuela ar fi fost deturnate în favoarea unor persoane și întreprinderi iraniene și că acesta fusese eliberat pe cauțiune după ce și-a predat pașapoartele și documentele de călătorie, totodată fiind supus unei supravegheri electronice.
- 84 În plus, BCE a arătat că actul de inculpare în discuție atrăsese o atenție puternică a mijloacelor de comunicare internațională, precum și articole de presă negative privind prima reclamantă, ceea ce ar fi avut ca efect afectarea gravă a bunului renume al acesteia din urmă, în special din cauza susținerilor Procurorului Statelor Unite pentru Districtul de Sud din New York, potrivit cărora anumite fonduri utilizate pentru a înființa și finanța reclamanta menționată în 2013 ar fi avut o origine ilegală legată de proiectul din Venezuela.
- 85 BCE a considerat atunci în esență că, ținând totodată seama de prezumția de nevinovăție și de faptul că acuzațiile împotriva domnului Sadr nu erau decât simple susțineri, inculparea acestuia era de natură să pună în mod serios la îndoială integritatea sa ca acționar al primei reclamante.
- 86 BCE a precizat de asemenea că, potrivit orientărilor comune menționate la punctul 75 de mai sus, integritatea unui acționar este evaluată de la caz la caz, iar aceasta nu este repusă în discuție numai în cazul unei condamnări definitive, ci este necesar să se ia în considerare orice informație care provine din surse credibile și fiabile. Astfel, proceduri penale în curs, în special atunci când este vorba de atribuirea răspunderii pentru anumite infracțiuni, precum fraudă sau criminalitatea financiară, inclusiv spălarea de bani, puteau avea un efect asupra bunului renume al persoanei în cauză și, prin urmare, asupra instituției de credit supravegheate.
- 87 BCE a adăugat că, în speță, structura acționariatului primei reclamante avea o relevanță specială, în măsura în care această structură făcea din domnul Sadr acționarul ultim și unic ce exercita controlul reclamantei menționate.

- 88 Întrucât domnul Sadr, în calitate sa de deținător al unei participații calificate care îi conferea controlul primei reclamante, nu mai poseda, potrivit BCE, calitatea necesară în sensul articolului 14 alineatul (2) și al articolului 23 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36, precum și al dispozițiilor naționale de transpunere a acestor dispoziții, aceasta a dedus că existau motive pentru a considera că reclamanta menționată nu mai îndeplinea condițiile în care îi fusese acordată autorizația.
- 89 Pe de altă parte, BCE a detaliat în esență motivele pentru care existența urmăririi penale era suficientă pentru a repune în discuție reputația acționarului în cauză în cadrul supravegherii prudențiale care, spre deosebire de procedurile penale, are ca obiectiv anticiparea și prevenirea riscurilor, iar nu sancționarea persoanelor.
- 90 Astfel, potrivit BCE, supravegherea prudențială necesită o perspectivă prospectivă care ia în considerare dependența piețelor financiare de încrederea publicului în actorii din piețele financiare, astfel încât era justificat să se țină seama de inculparea domnului Sadr. Aceasta aprecia, astfel, că inculparea menționată pune direct în discuție bunul renume al acționarului unic al primei reclamante în rândul publicului, în ciuda inexistenței unei condamnări definitive.
- 91 Aceasta ar fi situația cu atât mai mult cu cât, în speță, urmărirea penală în cauză ar fi avut un impact asupra bunului renume al primei reclamante înseși, ceea ce ar fi condus la o percepție negativă a pieței atestată de numărul semnificativ de cereri de retragere de depozite intervenite în urma deschiderii urmăririi penale, reprezentând peste 40 % din quantumul total al depozitelor care figurau în bilanțul reclamantei menționate, precum și la încetarea relațiilor de corespondență bancară.
- 92 Inculparea domnului Sadr ar fi fost de altfel unul dintre factorii aferenți degradării ratingului de risc stabilit de o agenție de rating pentru sectorul bancar maltez în ansamblu, ceea ce ar reieși din trimiterile la această urmărire penală, printre altele, din raportul de evaluare a acestei agenții.
- 93 În plus, pe de o parte, BCE s-a bazat pe o scrisoare a principalului debitor al primei reclamante, prin care acesta solicita încheierea anticipată a împrumutului său, care reprezenta 90 % din valoarea contractelor de împrumut ale reclamantei menționate, ceea ce îl transforma, prin urmare, în sursa principală de venit a acesteia din urmă.
- 94 Pe de altă parte, BCE a luat în considerare faptul că, din restul de 10 % din valoarea contractelor de împrumut, reprezentând cinci împrumuturi, trei debitori nu mai efectuau plata principalului și a dobânzilor, în timp ce alți doi solicitaseră încheierea anticipată a împrumutului lor.
- 95 Decizia atacată a fost, așadar, motivată în mod explicit de diferitele considerente descrise la punctele 81-94 de mai sus, care repuneau în discuție obiectivul de a asigura o administrare corectă și prudentă a acestei instituții de credit și pe cel de a asigura menținerea sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru.
- 96 În al patrulea rând, în acest context, trebuie să se aprecieze dacă, în speță, inculparea în discuție, în temeiul dreptului unei țări terțe, a acționarului care deține în mod indirect controlul integral asupra primei reclamante, pentru încălcări financiare de o anumită gravitate, era în măsură să afecteze reputația sa, astfel încât să pună în discuție situația financiară a instituției și soliditatea sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru.

- 97 *Primo*, în ceea ce privește argumentul reclamantelor potrivit căruia decizia atacată este afectată de o eroare de apreciere întrucât BCE și-a întemeiat retragerea autorizației pe existența unui act de inculpare pentru încălcări financiare a domnului Sadr, este necesar să se constate că BCE a apreciat că inculparea menționată era de natură să dea naștere unei îndoieli cu privire la reputația și calitatea acestui acționar, care deține o participare calificată într-o instituție de credit în sensul articolului 23 din Directiva 2013/36 și, prin urmare, cu privire la caracterul corect și prudent al administrării acestei instituții.
- 98 Trebuie arătat de asemenea că BCE a subliniat că, având în vedere particularitățile pieței bancare, care depinde în mare măsură de încrederea deponenților și a partenerilor unei instituții de credit și, în general, a publicului, o astfel de îndoială trebuia considerată suficientă pentru a justifica preconizarea adoptării de către autoritățile competente a unor măsuri destinate să limiteze incidența unor astfel de inculpări asupra administrării instituției de credit în discuție și asupra solidității sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru.
- 99 Mai precis, decizia de retragere a autorizației a fost motivată de efectele negative concrete pe care actul de inculpare a acționarului care deținea în mod indirect controlul total al primei reclamante le-a avut asupra bunului renume al acestui acționar și al acestei reclamante, asupra încrederii publicului în privința sa și, în consecință, asupra caracterului corect al administrării sale și asupra solidității sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru.
- 100 Printre aceste efecte, BCE a identificat cererile semnificative de retragere a depozitelor pe care le-a generat actul de inculpare, reprezentând peste 40 % din cuantumul total al depozitelor care figurau în bilanțul primei reclamante, încetarea relațiilor de corespondență bancară și rezilierea contractelor debitorilor principali ai reclamantei menționate, precum și degradarea ratingului de risc stabilit de o agenție de rating pentru sectorul bancar maltez în ansamblu.
- 101 În această privință, este necesar să se constate că, deși inculparea unui acționar care deținea în mod indirect o participație calificată într-o instituție de credit poate fi suficientă în sine să repună în discuție reputația sa, perceperea negativă a acestei reputații de către public și clienți, precum și de către partenerii acestei instituții de credit, în urma unei astfel de inculpări, cu condiția să fie demonstrată pe baza unor elemente concrete, poate justifica retragerea autorizației instituției în cauză în măsura în care este de natură să creeze un risc pentru instituția menționată și piața bancară în ansamblu.
- 102 Astfel, din cauza importanței încrederii publicului în actorii pieței bancare, luarea în considerare a percepției sale privind reputația unui acționar inculpat este justificată în raport cu obiectivele supravegherii prudențiale, întrucât aceasta urmărește să contribuie la realizarea obiectivului de a menține soliditatea sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru.
- 103 *Secundo*, în ceea ce privește argumentul reclamantelor întemeiat pe faptul că BCE nu a luat în considerare incidența actului de inculpare asupra administrării corecte și prudente a primei reclamante, trebuie precizat că perceperea reputației de către piață este un element care trebuie determinat prin trimitere la circumstanțele obiective ale speței.
- 104 În această privință, trebuie subliniat că reclamantele nu contestă că inculparea acționarului principal al primei reclamante a avut o incidență negativă asupra evaluării ratingului de risc stabilit de o agenție de rating pentru sectorul bancar maltez în ansamblu și a determinat retrageri de depozite și încetarea relațiilor de corespondență bancară, precum și rezilierea contractelor principalilor săi debitori.

- 105 Reclamantele se limitează să afirme că actul de inculpare în discuție a avut o incidență limitată și că retragerile de depozite erau extrem de limitate.
- 106 Or, reiese din probele furnizate de BCE ca răspuns la o măsură de organizare a procedurii adoptată de Tribunal că situația primei reclamante se deteriorase substanțial după inculparea domnului Sadr.
- 107 În special, astfel cum s-a arătat în decizia atacată și după cum atestă cererea de reziliere a împrumutului principalului debitor, precum și autorizarea de către MFSA a primei reclamante de a accepta rambursarea anticipată a acestui împrumut, furnizate de BCE, reclamanta menționată pierduse cea mai mare parte a portofoliului său de împrumuturi și, prin urmare, capacitatea sa de a genera venituri.
- 108 În plus, astfel cum s-a indicat în decizia atacată și astfel cum atestă cererile de închidere de conturi și de transferuri de fonduri corespunzătoare provenite de la mai mulți deponenți, furnizate de BCE, prima reclamantă primise cereri importante de retragere din partea deponenților.
- 109 Dificultățile în materie de capitalizare și de lichidități ale primei reclamante au fost recunoscute de asemenea de directori în scrisoarea adresată persoanei competente din 10 mai 2018, la fel și cererile de retragere de depozite din partea a trei deponenți, care au fost furnizate de BCE. În această scrisoare, directorii anticipează chiar rambursarea într-un termen rezonabil a tuturor deponenților.
- 110 De altfel, chiar presupunând că retragerile de depozite au fost mai limitate decât ceea ce a considerat BCE, după cum susțin reclamantele, celelalte efecte identificate sunt suficiente, în orice caz, să demonstreze că actul de inculpare în discuție, în măsura în care a adus atingere reputației acționarului unic al primei reclamante, astfel cum este aceasta percepută de public, a avut efecte negative importante asupra caracterului corect al administrării acestei reclamante și asupra solidității sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru.
- 111 În consecință, întrucât inculparea domnului Sadr a afectat bunul renume personal al acestuia și pe cel al primei reclamante, al cărei acționar unic era, și a determinat o serie de efecte negative punând în discuție soliditatea sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru, argumentul reclamantelor întemeiat pe faptul că BCE nu a luat în considerare incidența actului de inculpare în discuție asupra administrării corecte și prudente a reclamantei menționate trebuie de asemenea să fie respins.
- 112 Astfel, după cum rezultă din cuprinsul punctelor 99-111 de mai sus, BCE s-a întemeiat pe o serie de elemente și de efecte negative care s-au înlănțuit după actul de inculpare în discuție și care arată, pe bază obiectivă, perceperea negativă de către clienți a reputației acționarului său și lipsa lor de încredere în prima reclamantă ca urmare a acestui act, care generau un risc pentru reclamanta menționată și pentru sistemul financiar din Uniune și din fiecare stat membru.
- 113 Astfel, ținând seama de necesitatea de a asigura administrarea corectă și prudentă a instituțiilor de credit și menținerea și soliditatea sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru, BCE nu a săvârșit o eroare atunci când a considerat că, din cauza inculpării domnului Sadr și a percepției ulterioare a reputației sale de către deponenții și debitorii primei reclamante, care a avut importante consecințe negative asupra situației acesteia din urmă, lipsa unei bune reputații a acestui acționar, astfel cum a fost percepută de piața bancară, justifică retragerea autorizației reclamantei menționate privind inițierea activității unei instituții de credit.

- 114 *Tertio*, în ceea ce privește argumentul reclamantelor potrivit căruia BCE ar fi trebuit să examineze comportamentul reproșat în actul de inculpare în discuție și faptele reale, pe de o parte, este necesar să se constate că BCE nu dispune de competențe de urmărire penală și nu poate interfera cu activitățile autorităților care dispun de astfel de competențe. Pe de altă parte, a impune BCE să efectueze verificări factuale ale unui act de inculpare înainte de a lua măsurile destinate să limiteze riscurile pentru piață determinate de o instituție de credit al cărui acționar a fost inculpat pentru suspiciuni privind săvârșirea unor încălcări financiare în raport cu care au început deja să se manifeste efecte negative ar fi contrar obiectivului articolului 4 alineatul (1) litera (a) și al articolului 14 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1024/2013, precum și al articolului 14 alineatul (2) și al articolului 23 din Directiva 2013/36, care implică o reacție preventivă rapidă și eficace.
- 115 În această privință, trebuie subliniat că reclamantele nu contestă faptele care au condus la actul de inculpare, ci se limitează să afirme că nu sunt nelegale în dreptul Uniunii și că nelegalitatea acestora în dreptul statului terț în cauză ridică îndoieli.
- 116 Totuși, având în vedere efectele negative concrete asupra primei reclamante și asupra sectorului bancar maltez care se manifestaseră deja, nu se poate reproșa în mod valabil BCE că nu a ținut seama de faptul că actul de inculpare în discuție privea încălcări ale normelor referitoare la sancțiunile Statelor Unite împotriva Republicii Islamice Iran, în timp ce comportamentul incriminat ar putea să nu fie nelegal din perspectiva dreptului Uniunii, sau de faptul că ar fi vorba de încălcări exclusiv tehnice cu privire la care puteau continua să existe îndoieli.
- 117 Astfel, chiar presupunând că acțiunile care au justificat inculparea domnului Sadr în Statele Unite nu sunt nelegale în temeiul dreptului Uniunii sau chiar în temeiul dreptului statului terț în cauză, elementul cel mai important care trebuia luat în considerare nu privea, după cum a indicat BCE la pagina 8 a deciziei atacate, temeinicia actelor de urmărire penală conținute în actul de inculpare în discuție, care, de altfel, nu ține de competența sa, ci consecințele urmăririi penale menționate asupra bunului renume al domnului Sadr, asupra situației primei reclamante și asupra pieței bancare în ansamblu.
- 118 Astfel, BCE a apreciat reputația acționarului primei reclamante, astfel cum este percepută de public, iar părțile interesate au reacționat la inculparea acestui acționar fără a ține seama de temeinicia sa în temeiul dreptului statului terț în cauză sau al dreptului Uniunii.
- 119 Nu este mai puțin adevărat că, într-o asemenea ipoteză, revine BCE sarcina de a ține seama, după caz, de orice element prezentat în cadrul procedurii administrative care ar fi susceptibil să demonstreze lipsa de incidență a unei astfel de urmăriri penale asupra bunului renume sau asupra administrării instituției în cauză și care ar putea decurge eventual din caracterul abuziv sau vădit nefondat al unei astfel de urmăriri penale.
- 120 *Quarto*, pentru aceleași motive și contrar celor susținute de reclamante, nu se poate considera nici că, prin adoptarea deciziei atacate, BCE a recunoscut sau a executat sancțiunile adoptate de Statele Unite împotriva operatorilor care făceau comerț cu Iranul în sensul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 2271/96 al Consiliului din 22 noiembrie 1996 de protecție împotriva efectelor aplicării extrateritoriale a unei legislații adoptate de către o țară terță, precum și a acțiunilor întemeiate pe aceasta sau care rezultă din aceasta (JO 1996, L 309, p. 1, Ediție specială, 10/vol. 1, p. 75), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2018/1100 al Comisiei din 6 iunie 2018 de modificare a anexei la Regulamentul (CE) nr. 2271/96 (JO 2018, L 199 I, p. 1).

- 121 *Quinto*, reclamantele afirmă că efectele identificate în decizia atacată nu rezultă în mod exclusiv din actul de inculpare în discuție, ci și din măsurile prudențiale adoptate de MFSA în urma acestui act de inculpare.
- 122 Totuși, oricare ar fi incidența măsurilor MFSA, nu se poate reproșa în mod valabil BCE că a acționat în consecința efectelor negative asupra administrării primei reclamante și asupra pieței bancare care se produsese deja în urma actului de inculpare în discuție prin retragerea autorizației reclamantei menționate.
- 123 *Sexto*, contrar aprecierii reclamantelor, este lipsit de relevanță faptul că influența probabilă a domnului Sadr a fost, la momentul adoptării deciziei atacate, temporar suspendată prin măsurile prudențiale adoptate de MFSA în urma suspendării drepturilor sale de vot.
- 124 Astfel, din cauza caracterului lor temporar, măsurile MFSA nu erau de natură să îndepărteze în mod durabil influența acționarului în cauză asupra administrării primei reclamante.
- 125 În plus, decizia atacată nu a fost motivată numai prin riscurile pe care le-ar putea prezenta acționarul în cauză pentru administrarea primei reclamante, ci și prin existența unor efecte negative concrete asupra bunului renume și asupra caracterului corect al administrării acestei reclamante, pe care actul de inculpare în discuție le-a produs deja, independent de orice decizie a acestui acționar.
- 126 Argumentul reclamantelor întemeiat pe faptul că BCE nu a luat în considerare eliminarea influenței probabile a acționarului în cauză asupra primei reclamante, care ar fi lipsit de relevanță reputația acestuia, trebuie, așadar, să fie respins.
- 127 *Septimo*, având în vedere efectele negative concrete suportate de prima reclamantă și identificate în decizia atacată, susținerile reclamantelor potrivit cărora infracțiunile reținute în sarcina domnului Sadr nu aveau legătură cu reclamanta menționată și faptele relevante erau anterioare existenței sale trebuie respinse ca inoperante.
- 128 *Octavo*, în ceea ce privește argumentul reclamantelor potrivit căruia trimiterea la retrageri de depozite nu este relevantă, întrucât retragerea autorizației s-a bazat pe calitatea acționarului care deținea în mod indirect controlul asupra primei reclamante, iar nu pe o lipsă de lichidități sau pe o insuficiență a fondurilor proprii, acesta nu poate fi admis, în măsura în care retragerile menționate au fost identificate drept consecințe negative concrete ale problemelor de bun renume și de administrare cu care se confrunta reclamanta menționată, survenite în legătură cu actul de inculpare referitor la acest acționar indirect, iar nu pentru a caracteriza un risc de lipsă de lichidități sau de insuficiență a fondurilor proprii.
- 129 *Nono*, astfel cum s-a concluzionat la punctul 71 de mai sus și contrar celor susținute de reclamante, articolul 14 alineatul (2) din Directiva 2013/36 coroborat cu articolul 18 din aceasta face aplicabile criteriile utilizate pentru a analiza dacă trebuie autorizată o achiziție de participații calificate într-o instituție de credit pentru aprecierea posibilității de a acorda sau de a retrage o autorizație privind inițierea activității unei instituții de credit.
- 130 Prin urmare, nu se poate reproșa în mod valabil BCE că s-a bazat, în susținerea raționamentului său pentru interpretarea noțiunii de reputație, pe orientările ABE privind achizițiile de participații calificate.

- 131 Totuși, nu reiese din dispozițiile menționate la punctul 130 de mai sus sau din dispozițiile Directivei 2013/36 că procedura care trebuie urmată pentru retragerea autorizațiilor face obiectul aceluiași cerințe ca procedura care trebuie urmată pentru cererile de autorizare a participațiilor calificate.
- 132 Contrar celor susținute de reclamante, decizia atacată nu este, așadar, eronată întrucât a fost adoptată în urma unei proceduri de retragere a autorizației care nu a respectat cerințele, printre alte referitoare la termene, prevăzute pentru procedura de autorizare a participațiilor calificate, deoarece aceste cerințe nu pot fi aplicate prin analogie procedurii de retragere a autorizației pentru care nu sunt prevăzute astfel de cerințe.
- 133 Având în vedere toate elementele identificate în decizia atacată pentru a stabili, pe de o parte, lipsa unei bune reputații a acționarului primei reclamante, printre altele având în vedere perceperea sa de către publicul în cauză, și, pe de altă parte, efectele negative pe care această percepere le-a avut asupra reclamantei menționate, privite în ansamblu, argumentele reclamantelor potrivit cărora decizia atacată este afectată de o eroare de apreciere întrucât BCE a bazat retragerea autorizației pe existența unui act de inculpare pentru încălcări financiare împotriva domnului Sadr trebuie, așadar, să fie respinse.
- 134 În consecință, al doilea motiv trebuie respins.

3. Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe lipsa exercitării de către BCE a puterii sale de apreciere sau pe exercitarea necorespunzătoare a acestei puteri

- 135 Reclamantele susțin că decizia atacată este afectată în măsura în care BCE nu și-a exercitat puterea de apreciere sau a exercitat-o în mod necorespunzător.
- 136 Reclamantele arată că faptul că BCE a decis să retragă autorizația presupune că aceasta considera că nu dispune de o putere de apreciere, că s-a limitat să confirme faptul împlinit al MFSA și că și-a schimbat opinia după ce a concluzionat inițial că o retragere a autorizației nu era justificată.
- 137 BCE și Comisia contestă aceste argumente.
- 138 În această privință, mai întâi, trebuie arătat că faptul că BCE a decis să retragă autorizația și faptul că a urmat propunerea MFSA nu pot demonstra că nu și-a exercitat puterea de apreciere.
- 139 În continuare, este necesar să se constate că BCE a efectuat, astfel cum reiese din paginile 5-12 din decizia atacată, o analiza detaliată, care îi este proprie, a situației primei reclamante și nu s-a limitat să acționeze în conformitate cu deciziile MFSA.
- 140 Așadar nu se poate reproșa în mod valabil BCE, contrar celor susținute de reclamante, că a confirmat faptul împlinit al MFSA și nu și-a exercitat puterea de apreciere.
- 141 În sfârșit, chiar presupunând că BCE și-a schimbat opinia în cursul procedurii administrative, un astfel de element nu este de natură să demonstreze lipsa exercitării sau exercitarea necorespunzătoare a puterii sale de apreciere.
- 142 Dimpotrivă, faptul că BCE a preconizat diferite soluții, presupunând că este dovedit, ar tinde mai degrabă să confirme că ea a realizat efectiv o apreciere și nu s-a limitat să acționeze în conformitate cu deciziile MFSA.

143 Reclamantele nu demonstrează, așadar, că BCE nu și-a exercitat puterea de apreciere sau că a exercitat-o în mod necorespunzător.

144 În consecință, al treilea motiv trebuie respins.

4. Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe lipsa examinării faptelor relevante și a aprecierii imparțiale și obiective a acestor fapte

145 Reclamantele susțin în esență că BCE nu a examinat faptele relevante în mod imparțial și obiectiv, întrucât nu a apreciat efectul real al inculpării domnului Sadr asupra bunului renume al primei reclamante și nu a distins faptele în discuție de efectele măsurilor adoptate de MFSA și de declarațiile publice ale BCE, din moment ce decizia atacată se bazează pe concluzii ale MFSA care se întemeiază pe susțineri ale autorităților de aplicare a legii din Statele Unite care nu sunt decât preliminară și aproximative.

146 BCE și Comisia contestă aceste argumente.

147 În această privință, este suficient să se constate că, în susținerea celui de al patrulea motiv, reclamantele se limitează să reitereze argumentele formulate în susținerea celui de al doilea motiv.

148 Pentru aceleași motive ca cele menționate la punctele 62-134 de mai sus, al patrulea motiv trebuie, așadar, respins.

5. Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului proporționalității

149 Reclamantele susțin că decizia atacată este contrară principiului proporționalității, întrucât în esență considerațiile referitoare la proporționalitate sunt lipsite de legătură cu motivul retragerii autorizației, și anume inculparea domnului Sadr în Statele Unite, deoarece influența relativă a acestui acționar nu justifică recunoașterea faptului că inculparea sa reprezenta un risc pentru administrarea primei reclamante și deoarece BCE nu a luat în considerare în mod corespunzător alte soluții mai puțin restrictive decât o retragere a autorizației.

150 BCE și Comisia contestă aceste argumente.

151 În decizia atacată, mai întâi, BCE a arătat că obiectivul retragerii autorizației era de a pune capăt nerespectării legii de către prima reclamantă și de a preveni daune deponenților și celorlalți creditori ai acestei reclamante, precum și sectorului bancar național în ansamblu, care ar putea rezulta din pierderea de calitate a acționarului principal al reclamantei menționate.

152 În plus, având în vedere bilanțul și daunele aduse bunului renume al primei reclamante, BCE a considerat că vânzarea acestei reclamante unui terț nu avea șanse realiste de succes, în special din cauza lipsei foarte probabile de valoare a francizei.

153 În această privință, BCE a precizat că ia în considerare deteriorarea capitalului primei reclamante, precum și a lichidităților celei din urmă, legată de daune aduse bunului renume al acesteia având în vedere acoperirea mediatică negativă la care a fost supusă, și s-a bazat pe informații furnizate de persoana competentă la cererea MFSA, atestând în esență lipsa de viabilitate a primei reclamante.

- 154 BCE s-a bazat de asemenea pe o scrisoare a principalului debitor al primei reclamante, prin care acesta solicita, având în vedere fapte raportate printre altele în actul de inculpare, încheierea anticipată a unui împrumut care ar fi reprezentat 90 % din valoarea contractelor de împrumut ale reclamantei menționate și, prin urmare, sursa principală de venit a acesteia din urmă.
- 155 În plus, BCE a luat în considerare faptul că, din restul de 10 % din valoarea contractelor de împrumut ale primei reclamante, reprezentând cinci împrumuturi, trei debitori nu mai efectuau plata principalului și a dobânzilor, în timp ce alți doi solicitaseră încheierea anticipată a împrumuturilor lor.
- 156 Pe de altă parte, BCE a subliniat că șansele primei reclamante de a se refinanța păreau foarte limitate, întrucât portofoliul de împrumut al acesteia scăzuse de la 159 de milioane de euro în martie 2017 la 66 de milioane de euro în martie 2018, aceasta suferise o acoperire negativă din cauza inculpării domnului Sadr și a unei anchete a ABE asupra unor potențiale încălcări ale legii de către autoritățile malteze în supravegherea sa, iar sfârșitul majorității relațiilor acesteia cu băncile corespondente o forțase să transfere fondurile deținute la aceste alte bănci către Bank Ċentrali ta' Malta (Banca Centrală a Maltei).
- 157 În continuare, BCE a arătat că reieșea din informațiile furnizate de persoana competentă că, în esență, capitalul primei reclamante se deteriora, că aceasta era privată de surse de finanțare și avea puține perspective de a găsi noi astfel de surse și că lichiditățile sale rămâneau precare.
- 158 În sfârșit, după ce a arătat că măsurile adoptate de MFSA nu puteau remedia situația și reface viabilitatea primei reclamante, precum și că aceasta din urmă suferea pierderi operaționale lunare, BCE a apreciat că, având în vedere riscul pentru deponenți și pentru creditorii reclamantei menționate, orice altă măsură prudențială echivalentă într-un interval de timp rezonabil trebuia considerată nerealistă.
- 159 BCE a concluzionat că era necesar să se retragă autorizația primei reclamante.
- 160 Retragerea autorizației primei reclamante a fost, așadar, considerată proporțională, pentru motivul că această măsură era necesară în raport cu dificultățile de finanțare, gravitatea încălcărilor și lipsa de viabilitate a reclamantei menționate rezultate din faptul că acționarul său unic nu mai îndeplinea condiția reputației, având în vedere perceperea sa de către public, pentru a asigura obiectivul de restabilire a legalității, de asigurare a administrării sale corecte și de limitare a riscurilor pentru deponenții și creditorii săi, precum și a riscurilor pentru sistemul financiar din Uniune și din Malta.
- 161 În plus, s-a considerat că obiectivul urmărit de retragerea autorizației primei reclamante nu poate fi atins prin alte măsuri prudențiale sau prin vânzare către terți din cauza atingerii aduse bunului renume, lipsei de valoare și dificultăților de finanțare și de lichiditate ale reclamantei menționate.
- 162 În această privință, trebuie amintit că principiul proporționalității impune, potrivit unei jurisprudențe constante, ca actele instituțiilor Uniunii să fie de natură să asigure realizarea obiectivelor legitime urmărite de reglementarea în cauză și să nu depășească limitele a ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective (a se vedea Hotărârea din 16 iunie 2015, Gauweiler și alții, C-62/14, EU:C:2015:400, punctul 67 și jurisprudența citată).

- 163 În primul rând, în ceea ce privește obiectivul urmărit de retragerea autorizației primei reclamante, este suficient să se arate că decizia atacată urmărește, printre altele, obiectivul legitim prevăzut de reglementarea în discuție de a asigura administrarea corectă și prudentă a instituțiilor de credit, precum și menținerea și soliditatea sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru.
- 164 Întrucât nu este vorba de singurul obiectiv urmărit, argumentul reclamantelor referitor la caracterul pretins abstract al obiectivului de restabilire a legalității nu este susceptibil să repună în discuție legalitatea deciziei atacate.
- 165 În al doilea rând, în ceea ce privește capacitatea deciziei atacate de a asigura realizarea obiectivelor care constau în asigurarea administrării corecte și prudente a instituțiilor de credit, precum și în menținerea și soliditatea sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru, este suficient să se constate că retragerea autorizației unei instituții de credit, prin faptul că împiedică această instituție să își desfășoare activitățile, este capabilă să contribuie la obiectivul de a evita ca administrarea acestei instituții de credit să nu fie nici corectă, nici prudentă, și de a evita ca activitățile sale să prezinte un risc pentru menținerea și soliditatea sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru.
- 166 În al treilea rând, trebuie, așadar, să se verifice dacă decizia atacată a depășit limitele a ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- 167 În această privință, reclamantele susțin că obiectivele urmărite ar fi putut fi atinse în mod mai proporțional, pe de o parte, prin vânzarea primei reclamante către un terț și, pe de altă parte, prin declarații publice ale BCE care să urmărească în esență să minimizeze efectele inculpării acționarului reclamantei menționate.
- 168 În ceea ce privește, *primo*, vânzarea către un terț, BCE a considerat că, având în vedere cererile de retragere de depozite, încetarea relațiilor de corespondență bancară care au obligat-o pe prima reclamantă să își transfere fondurile deținute în comun la Bank Ċentrali ta' Malta, lipsa foarte probabilă de valoare a francizei și de viabilitate, deteriorarea capitalului și a lichidităților, precum și rezilierea contractelor principalilor debitori ai acestei reclamante, vânzarea acesteia din urmă către un terț nu avea șanse realiste de succes.
- 169 Or, reclamantele nu contestă existența cererilor de retragere de depozite de la prima reclamantă, ci numai amploarea acestora. Ele nu contestă nici încetarea relațiilor de corespondență bancară, transferul fondurilor primei reclamante la Bank Ċentrali ta' Malta sau plecarea debitorilor săi principali, care constituiau principala sa sursă de finanțare.
- 170 Reclamantele se limitează să afirme că cererile de retragere de depozite erau extrem de limitate și că prima reclamantă avea o valoare a francizei pe baza unor estimări independente, era viabilă și realiza rezultate bune.
- 171 Totuși, reclamantele nu pot susține în mod valabil că prima reclamantă era viabilă, avea o valoare a francizei și realiza bune rezultate, admitând totodată că își pierduse principalii debitori și principalele sale surse de finanțare și că trebuia să facă față unor cereri de retragere de depozite și încetării relațiilor cu băncile corespondente, care determinase transferul fondurilor sale la Bank Ċentrali ta' Malta.

- 172 În ceea ce privește, *secundo*, posibilitatea ca BCE să facă declarații publice în esență pentru a minimiza efectele actului de inculpare în discuție asupra primei reclamante, trebuie să se constate că, având în vedere atingerea adusă bunului renume al acționarului reclamantei menționate și, în consecință, bunului renume al acesteia din urmă, precum și importanța dificultăților financiare care se manifestaseră în urma inculpării acestui acționar și înainte de adoptarea deciziei atacate, astfel de declarații nu ar fi putut constitui o măsură alternativă aptă să realizeze obiectivele de administrare corectă și prudentă a acestei reclamante și de menținere a sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru.
- 173 În consecință, nu se poate reproșa în mod valabil BCE că nu a luat în considerare aceste măsuri alternative.
- 174 Având în vedere ceea ce precedă, nu se poate considera că decizia atacată depășea ceea ce era necesar pentru realizarea obiectivelor urmărite.
- 175 În al patrulea rând, reclamantele invocă o serie de argumente, întemeiate pe erori de drept, pe o încălcare a obligației de motivare și pe o eroare de apreciere.
- 176 Mai întâi, reclamantele susțin că decizia atacată „nu examinează” aspectul dacă o retragere a autorizației este proporțională atunci când se dovedește că o bancă are un acționar indirect care nu ar mai avea calitatea necesară, fiindcă a fost inculpat în Statele Unite.
- 177 Or, este suficient să se constate că explicațiile furnizate în decizia atacată (a se vedea punctele 152-160 de mai sus) evidențiază în mod clar și neechivoc raționamentul BCE și au permis reclamantelor să cunoască justificările retragerii autorizației primei reclamante, precum și Tribunalului să își exercite controlul (a se vedea punctele 161-171 de mai sus).
- 178 În continuare, reclamantele susțin că elementele invocate referitoare la situația financiară a primei reclamante sunt lipsite de temei și de probe în raport cu motivul invocat, și anume lipsa unei calități corespunzătoare a acționarului său principal.
- 179 Acest argument reia în esență argumentul reclamantelor potrivit căruia BCE nu a verificat sau demonstrat că actul de inculpare a acționarului primei reclamante a avut o incidență asupra reputației acestui acționar și asupra bunului renume al reclamantei menționate în măsură să justifice retragerea autorizației acesteia din urmă.
- 180 Totuși, astfel cum rezultă din analiza celui de al doilea motiv, precum și din cuprinsul punctelor 160, 161 și 172 de mai sus, din cauza luării în considerare a efectelor negative suferite de prima reclamantă, nu se poate reproșa în mod valabil BCE că nu a demonstrat legătura dintre inculparea în cauză și dificultățile financiare ale reclamantei menționate, indicate în decizia atacată, care rezultă din reputația acționarului în cauză și din perceperea acestei reputații de către public.
- 181 În plus, reclamantele susțin că decizia atacată nu ține suficient seama de nivelul redus al influenței acționarului în cauză asupra administrării primei reclamante și al riscului pe care acesta îl reprezintă pentru această administrare.
- 182 Totuși, după cum reiese din cuprinsul punctelor 124-126 de mai sus, nu se poate reproșa în mod valabil BCE că nu a ținut seama de lipsa de influență a domnului Sadr care rezulta din suspendarea drepturilor sale de vot de către MFSA din cauza caracterului temporar al acestei măsuri.

- 183 Astfel, având în vedere efectele negative concrete deja suferite de prima reclamantă, acest argument nu este de natură să demonstreze că retragerea autorizației nu putea fi considerată necesară pentru simplul fapt că acționarul reclamantei menționate avea o influență redusă din cauza privării de drepturile sale de vot înainte de adoptarea deciziei atacate.
- 184 În sfârșit, în ceea ce privește argumentul reclamantelor potrivit căruia BCE se contrazice, întrucât, în cauza referitoare la guvernatorul Băncii Centrale a Letoniei în care s-a pronunțat Hotărârea din 26 februarie 2019, Rimšēvičs și BCE/Letonia (C-202/18 și C-238/18, EU:C:2019:139), ea a susținut în fața Curții, contrar celor afirmate în decizia atacată, că un act de inculpare oficial pentru corupție nu justifica demiterea persoanei inculpate din funcțiile sale și a insistat să fie prezentate elemente concrete, este suficient să se constate că această cauză nu avea același obiect ca prezenta cauză și nu privea evaluarea reputației și a calității acționarului unei instituții de credit, nici efectele acestora asupra unei astfel de instituții.
- 185 În consecință, al cincilea motiv trebuie respins.

6. *Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului nemo auditur*

- 186 Potrivit reclamantelor, în esență, principalele dificultăți ale primei reclamante au rezultat în mod decisiv din actele MFSA, printre altele din reacția necorespunzătoare a acesteia din urmă la inculparea domnului Sadr în Statele Unite, precum și din lipsa intervenției BCE. Ele apreciază că problemele de bun renume ale reclamantei menționate se datorau în principal declarațiilor publice și scurgerilor provenite de la MFSA și BCE. Astfel, aceasta din urmă nu ar trebui să poată invoca în sprijinul deciziei atacate consecințele propriului comportament reprobabil, în urma faptului că nu și-a îndeplinit în mod corect atribuția.
- 187 BCE și Comisia contestă aceste argumente.
- 188 În această privință, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 53 de mai sus, BCE nu este supusă obligației de a exercita ea însăși supravegherea directă a unei instituții de credit și, în consecință, nu i se poate reproșa în mod valabil o lipsă a intervenției. Astfel, nu se poate, așadar, considera că aceasta nu și-a îndeplinit în mod corect atribuția în această privință.
- 189 Prin urmare, faptul că BCE nu a decis să exercite ea însăși supravegherea directă a primei reclamante nu este de natură să determine nelegalitatea deciziei atacate.
- 190 În plus, trebuie amintit că, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 45-53 de mai sus, împrejurarea că acte ale MFSA care nu au fost adoptate în cadrul procedurii care a condus la adoptarea deciziei atacate ar fi nelegale nu este de natură să determine nelegalitatea deciziei menționate, în măsura în care nu este vorba de acte pregătitoare ale acestei decizii.
- 191 În sfârșit, în ceea ce privește susținerea reclamantelor potrivit căreia problemele de bun renume ale primei reclamante se datorează în principal declarațiilor publice și scurgerilor provenite de la MFSA și BCE, este suficient să se constate că ele nu identifică nicio declarație sau scurgere în susținerea afirmației lor, astfel încât aceste fapte presupuse și consecințele pe care ele încearcă să le deducă din acestea nu sunt stabilite.
- 192 Argumentele întemeiate pe încălcarea principiului *nemo auditur* trebuie, așadar, să fie respinse.
- 193 În consecință, al șaselea motiv trebuie respins.

7. Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la prezumția de nevinovăție

- 194 Potrivit reclamantelor, BCE a încălcat dreptul la prezumția de nevinovăție al primei reclamante atunci când s-a sprijinit pe actul de inculpare în discuție fără să fi examinat faptele referitoare la acest act și interpretându-l în mod inexact.
- 195 BCE și Comisia contestă aceste argumente.
- 196 În această privință, trebuie amintit că principiul prezumției de nevinovăție, prevăzut la articolul 6 alineatul (2) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, și la articolul 48 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale, constituie un drept fundamental care conferă particularilor drepturi a căror respectare este garantată de instanța Uniunii (a se vedea Hotărârea din 2 septembrie 2009, El Morabit/Consiliul, T-37/07 și T-323/07, nepublicată, EU:T:2009:296, punctul 39 și jurisprudența citată).
- 197 Principiul prezumției de nevinovăție impune ca orice persoană acuzată de o infracțiune să fie prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi fost legal stabilită. Acesta nu se opune adoptării unor măsuri care nu au ca obiect începerea unei proceduri penale împotriva persoanei vizate (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 13 septembrie 2013, Anbouba/Consiliul, T-592/11, nepublicată, EU:T:2013:427, punctul 40 și jurisprudența citată).
- 198 Principiul prezumției de nevinovăție nu se opune, așadar, adoptării unor măsuri care nu constituie o sancțiune și care nu implică nicio acuzație de natură penală (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 14 ianuarie 2015, Gossio/Consiliul, T-406/13, nepublicată, EU:T:2015:7, punctul 97), nici adoptării unor măsuri care nu constituie o constatare a faptului că o încălcare a fost efectiv săvârșită (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 18 mai 2017, Makhlouf/Consiliul, T-410/16, nepublicată, EU:T:2017:349, punctul 125 și jurisprudența citată).
- 199 Așadar, este necesar să se verifice dacă, în lumina acestor principii, argumentele reclamantelor permit să se considere că a fost încălcată prezumția de nevinovăție a primei reclamante.
- 200 *Primo*, inexistența unei reexaminări a faptelor referitoare la actul de inculpare nu permite să se considere că a fost încălcată prezumția de nevinovăție a primei reclamante.
- 201 Astfel, BCE a indicat în mod clar în decizia atacată că actul de inculpare în discuție conținea susțineri.
- 202 Așadar, nu se poate considera că decizia atacată implica o acuzație de natură penală sau constituia o constatare a faptului că a fost săvârșită efectiv o încălcare în sensul jurisprudenței amintite la punctele 197 și 198 de mai sus.
- 203 În aceste condiții, faptul că BCE nu a reexaminat faptele cuprinse în actul de inculpare în discuție nu este de natură să demonstreze o încălcare a principiului prezumției de nevinovăție.
- 204 În această privință, trebuie subliniat că supravegherea prudențială, care urmărește să asigure administrarea corectă a instituțiilor de credit și menținerea solidității sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru, vizează obiective diferite de obiectivele urmăririi penale, care urmărește să sancționeze comportamente pedepsite prin lege.

- 205 Astfel, elementul cel mai important care trebuie luat în considerare nu este temeinicia actelor de urmărire penală conținute în actul de inculpare în discuție, cu privire la care BCE nu a luat poziție, ci consecințele urmăririi penale respective asupra bunului renume al primei reclamante și al acționarului său unic, precum și asupra solidității sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru.
- 206 *Secundo*, în ceea ce privește argumentul reclamantelor potrivit căruia BCE nu a demonstrat că încălcările presupuse ale cerințelor prudențiale au fost săvârșite efectiv, este necesar să se arate că acesta se confundă cu erorile de apreciere invocate în susținerea celui de al doilea și a celui de al patrulea motiv.
- 207 Prin urmare, acest argument trebuie respins pentru aceleași motive ca cele enunțate la punctele 62-134 de mai sus.
- 208 În consecință, al șaptelea motiv trebuie respins.

8. Cu privire la al optulea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului egalității de tratament

- 209 Reclamantele invocă o discriminare ce rezultă din faptul că nicio altă bancă deținută de un cetățean maltez ai cărei acționari sau directori au fost inculpați în mod oficial nu a fost tratată în același mod și din faptul că decizia atacată nu conține nicio analiză comparativă în această privință.
- 210 BCE și Comisia contestă aceste argumente.
- 211 Trebuie amintit că principiul egalității de tratament sau al nediscriminării impune ca situații comparabile să nu fie tratate în mod diferit și ca situații diferite să nu fie tratate în același mod, cu excepția cazului în care un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv (Hotărârea din 15 aprilie 2010, Gualtieri/Comisia, C-485/08 P, EU:C:2010:188, punctul 70).
- 212 În această privință, reclamantele se limitează să susțină că numeroși acționari și chiar directori ai numeroase bănci au fost inculpați în mod oficial de autorități fără ca aceasta să le afecteze situația, fără a aduce totuși cea mai mică dovadă a unei asemenea susțineri. Astfel, este suficient să se constate că ele nu au stabilit că altă bancă deținută de un cetățean maltez și ai cărei acționari sau directori ar fi fost inculpați oficial pentru infracțiuni financiare a fost tratată în mod diferit.
- 213 În plus, nu rezultă din principiul egalității de tratament că BCE este obligată, pentru a justifica respectarea principiului menționat, să includă în motivarea fiecăreia dintre deciziile sale de natură prudențială o analiză comparativă care să prezinte, după caz, alte instituții aflate într-o situație similară și măsurile pe care aceasta ar fi decis să le adopte în privința lor.
- 214 Argumentul întemeiat pe inexistența unei analize comparative în decizia atacată trebuie de asemenea respins.
- 215 În consecință, al optulea motiv trebuie respins.

9. Cu privire la al nouălea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 19 și a considerentului (75) al Regulamentului nr. 1024/2013 și pe un abuz de putere

- 216 Potrivit reclamantelor, cronologia adoptării deciziilor MFSA și ale BCE, pretinsa formulare a unor critici și false susțineri de către un partid de opoziție și de către anumite mijloace de comunicare, dar și de MFSA și ABE, și împrejurările suspecte ale numirii persoanei competente, precum și împrejurările ansamblului cauzei și lipsa unei justificări plauzibile în decizia atacată ar da motive să se creadă în esență că MFSA nu a examinat în mod corespunzător inculparea domnului Sadr.
- 217 Reclamantele deduc de aici că dorința de a fi considerată o autoritate de reglementare eficace, precum și intenția de a crea o sarcină profitabilă pentru o societate de consultanță cu care persoana competentă desemnată are legături, erau motivațiile reale care stăteau la baza măsurilor MFSA și, prin urmare, a deciziei atacate, ceea ce ar caracteriza o încălcare de către BCE a obligației sale de independență și un abuz de putere.
- 218 BCE și Comisia contestă aceste argumente.
- 219 În această privință, este necesar să se arate că, în temeiul articolului 19 din Regulamentul nr. 1024/2013, BCE și autoritățile naționale competente care acționează în cadrul mecanismului unic de supraveghere acționează în mod independent în îndeplinirea atribuțiilor care le sunt conferite de regulamentul menționat. În ceea ce privește considerentul (75) al acestui regulament, acesta enunță că, pentru a-și putea îndeplini atribuțiile de supraveghere în mod eficace, BCE ar trebui să își exercite atribuțiile de supraveghere care îi sunt conferite în mod complet independent, în special față de influența politică nejustificată și față de ingerința industriei de profil, care i-ar afecta independența operațională.
- 220 Trebuie amintit de asemenea că un act este afectat de abuz de putere numai dacă rezultă, pe baza unor indicii obiective, pertinente și concordante că a fost adoptat în scopul exclusiv sau cel puțin determinant de a atinge alte obiective decât cele declarate sau de a eluda o procedură special prevăzută de tratat pentru a răspunde circumstanțelor cauzei (Hotărârea din 10 martie 2005, Spania/Consiliul, C-342/03, EU:C:2005:151, punctul 64).
- 221 Trebuie, așadar, să se verifice dacă argumentele reclamantelor permit să se considere că decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea articolului 19 și a considerentului (75) al Regulamentului nr. 1024/2013 și dacă conțin indicii obiective, relevante și concordante că această decizie a fost luată în scopul determinant de a atinge alte obiective decât cele declarate sau de a eluda o procedură special prevăzută de statut pentru a răspunde circumstanțelor cauzei.
- 222 De la bun început, este necesar să se constate că argumentele reclamantelor vizează exclusiv urmărirea de către MFSA a altor obiective decât obiectivele urmărite de reglementarea în discuție și o pretinsă lipsă de independență a acestei autorități naționale și că ele susțin că astfel de elemente sunt de natură să determine nelegalitatea deciziei atacate.
- 223 Totuși, chiar presupunând că MFSA și-a încălcat obligația de independență și a urmărit alte obiective decât obiectivele declarate, nu se poate deduce de aici că decizia atacată este afectată de aceleași vicii.
- 224 Astfel, în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1024/2013, BCE deține competența exclusivă pentru autorizarea și retragerea autorizațiilor instituțiilor de credit.

- 225 Deciziile BCE sunt, așadar, adoptate pe baza unei aprecieri autonome de cea a MFSA, în funcție de ansamblul împrejurărilor pertinente, inclusiv elementele cuprinse în decizia de propunere a MFSA.
- 226 Întrucât de aici rezultă că BCE nu este obligată să urmeze decizia de propunere a MFSA, pretinsele încălcări ale MFSA nu pot caracteriza o lipsă de independență din partea BCE și, prin urmare, nu pot constitui o încălcare a articolului 19 și a considerentului (75) al Regulamentului nr. 1024/2013.
- 227 În plus, trebuie să se constate că reclamantele nu aduc niciun element de natură să demonstreze, pe baza unor indicii obiective, pertinente și concordante, că decizia atacată a fost adoptată de BCE în scopul exclusiv sau cel puțin determinant de a atinge alte obiective decât cele declarate sau de a eluda o procedură special prevăzută de tratat pentru a răspunde circumstanțelor cauzei.
- 228 În plus, astfel cum rezultă din analiza celui de al doilea motiv, decizia atacată a fost adoptată de BCE în scopul de a asigura menținerea și soliditatea sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru.
- 229 Reclamantele nu demonstrează, așadar, că decizia atacată urmărea alte obiective decât obiectivele urmărite de reglementarea relevantă.
- 230 În consecință, al nouălea motiv trebuie respins.

10. Cu privire la al zecelea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare, în special a dreptului de a fi ascultat

- 231 Mai întâi, reclamantele afirmă că dreptul la apărare și dreptul de a fi audiat ale primei reclamante au fost încălcate, întrucât aceasta din urmă a fost privată de reprezentarea sa legală și de o reprezentare efectivă în urma numirii persoanei competente, care ar fi fost considerată, în cursul procedurii administrative, ca fiind singura reprezentantă a reclamantei menționate.
- 232 Reclamantele deduc de aici că dreptul de a fi ascultat al primei reclamante nu a fost respectat, întrucât a fost acordat persoanei competente, deși ar fi trebuit acordat administratorilor reclamantei menționate.
- 233 Pe de altă parte, administratorii primei reclamante nu ar fi avut acces la documentele și la sistemele informatice deținute de reclamanta menționată, nici la resursele sale financiare, ceea ce ar împiedica-o pe aceasta din urmă să își argumenteze cu dovezi susținerile privind valoarea sa și respectarea cerințelor de reglementare. Această reclamantă nici nu ar fi putut și încă nu ar putea să își finanțeze reprezentarea legală.
- 234 BCE și Comisia contestă aceste argumente.
- 235 În această privință, în primul rând, este necesar să se arate că dreptul la apărare, printre care se numără dreptul de a fi ascultat, figurează printre drepturile fundamentale care fac parte integrantă din ordinea juridică a Uniunii și sunt consacrate de Carta drepturilor fundamentale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 23 septembrie 2015, Cerafogli/BCE, T-114/13 P, EU:T:2015:678, punctul 32 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 5 octombrie 2016, ECDC/CJ, T-395/15 P, npublicată, EU:T:2016:598, punctul 53).

- 236 Dreptul de a fi ascultat este protejat nu doar la articolele 47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale, care garantează respectarea dreptului la apărare, precum și a dreptului la un proces echitabil în cadrul oricărei proceduri jurisdicționale, ci și la articolul 41 din aceasta, care asigură dreptul la bună administrare.
- 237 Articolul 41 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale prevede astfel că dreptul la bună administrare include, printre altele, dreptul oricărei persoane de a fi ascultată înainte de luarea oricărei măsuri individuale care ar putea să îi aducă atingere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 octombrie 2016, ECDC/CJ, T-395/15 P, nepublicată, EU:T:2016:598, punctul 54 și jurisprudența citată).
- 238 Respectarea dreptului la apărare impune ca oricărei persoane împotriva căreia se poate lua o decizie care lezează să i se fi oferit posibilitatea să își prezinte în mod util punctul de vedere în privința elementelor reținute împotriva sa pentru a întemeia decizia în litigiu (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 ianuarie 2004, Aalborg Portland și alții/Comisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P și C-219/00 P, EU:C:2004:6, punctul 66, Hotărârea din 12 decembrie 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d’Iran/Consiliul, T-228/02, EU:T:2006:384, punctul 91, și Hotărârea din 19 ianuarie 2016, Mitsubishi Electric/Comisia, T-409/12, EU:T:2016:17, punctul 38).
- 239 În această privință, este necesar să se ia în considerare, ceea ce de altfel reclamantele nu contestă, faptul că prima reclamantă a primit scrisoarea BCE din 31 august 2018, în care aceasta o invitase să își prezinte observațiile privind proiectul de decizie de retragere a autorizației, precum și scrisoarea din 13 septembrie 2018, prin care aceasta i-a acordat acces la dosarul procedurii administrative, la care ea s-a limitat să răspundă că își confirma opoziția față de decizia preconizată.
- 240 De asemenea, trebuie să se ia în considerare faptul că prima reclamantă a dispus de un termen total de trei săptămâni pentru a-și formula observațiile cu privire la proiectul de decizie de retragere a autorizației.
- 241 În aceste condiții, este necesar să se considere că prima reclamantă a fost în măsură să își facă cunoscut în mod util punctul de vedere privind elementele reținute împotriva sa în decizia atacată.
- 242 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentele reclamantelor potrivit cărora dreptul la apărare al primei reclamante a fost încălcat din cauza imposibilității administratorilor săi de a-și remunera avocatul și de a avea acces la resursele și informațiile sale, este necesar să se constate că împrejurările rezultă în mod exclusiv din desemnarea persoanei competente, considerată, în cursul procedurii administrative, ca fiind singura reprezentantă a reclamantei menționate, care ține de competența exclusivă a MFSA în temeiul dreptului maltez.
- 243 Or, după cum rezultă din cuprinsul punctelor 45 și 46 de mai sus, o astfel de decizie națională de desemnare a unei persoane competente nu constituie un act adoptat de o autoritate națională competentă de inițiere, pregătitor sau de propunere fără caracter obligatoriu a deciziei atacate și, așadar, nu este de natură, în orice caz, să determine nelegalitatea acesteia (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 19 decembrie 2018, Berlusconi și Fininvest, C-219/17, EU:C:2018:1023, punctul 44).

- 244 În orice caz, în ceea ce privește o decizie prevăzută de dreptul maltez și care ține de competența MFSA, BCE nu poate fi considerată răspunzătoare pentru consecințele pe care le-a determinat o astfel de decizie.
- 245 Astfel, obligația de a respecta dreptul de a fi ascultat al destinatarilor deciziilor sale nu implică pentru o instituție obligația de a se asigura și de a permite că, în temeiul dispozițiilor de drept național, acești destinatari au posibilitatea să remunereze un avocat și să aibă acces la resursele lor pentru a-și putea exercita dreptul de a fi ascultat.
- 246 În caz contrar, aceasta ar însemna că deciziile instituțiilor Uniunii ar putea fi afectate de nelegalitate pentru motive legate de aplicarea unor norme de drept național, care nu țin de competența sa, și cu privire la care nu au niciun control.
- 247 Nici nu se poate reproșa în mod valabil BCE că, în temeiul competenței sale generale de a da instrucțiuni autorităților naționale în cadrul mecanismului unic de supraveghere, nu a împiedicat MFSA să adopte decizia, destinată să asigure respectarea normelor prudențiale, de numire a unei persoane competente, în scopul exclusiv de a permite administratorilor primei reclamante să dispună de fondurile sale pentru a-și remunera avocatul și să aibă acces la documente și la informații destinate să le permită să își exercite dreptul de a fi ascultat.
- 248 Astfel, pe de o parte, BCE nu are nicio obligație în această privință, dincolo de obligația de a primi observațiile destinatarilor deciziilor sale, și, pe de altă parte, dacă aceasta ar fi situația, realizarea obiectivelor normelor de supraveghere prudențială naționale și ale Uniunii ar fi compromisă.
- 249 În consecință, împrejurările invocate de reclamante, chiar presupunând că sunt dovedite, nu sunt de natură să determine nelegalitatea deciziei atacate.
- 250 În astfel de împrejurări, ar reveni reclamantelor sarcina de a contesta legalitatea desemnării persoanei competente la nivel național și, după caz, a deciziilor acestei persoane prin care nu au fost admise cererile de fonduri ale acestora destinate remunerării avocatului lor sau cererile lor de acces la resurse sau informații, dacă este necesar, formulând o cerere de decizie preliminară pentru a solicita Curții să aprecieze dacă dreptul Uniunii, printre altele dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă, se opune unor astfel de decizii sau numirii unei persoane competente.
- 251 Prima reclamantă putea solicita de asemenea BCE, sub rezerva îndeplinirii condițiilor impuse, accesul la documente sau la informații și, de asemenea, putea solicita asistență juridică din partea Tribunalului sau o cerere de măsuri de organizare a procedurii în vederea obținerii unor documente utile.
- 252 În această privință, trebuie arătat de asemenea că, în pofida mai multor cereri de amânare a termenelor sau a ședinței și cereri de suspendare în cursul prezentei proceduri, reclamantele nu au prezentat în fața Tribunalului probe care să ateste că prima reclamantă a întreprins demersuri, în cursul prezentei proceduri, la MFSA sau la instanțe malteze pentru a permite avocatului său să obțină acces la resurse sau la documente.
- 253 În consecință, al zecelea motiv trebuie respins.

11. Cu privire la al unsprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

- 254 Potrivit reclamantelor, decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea obligației de motivare din cauza caracterului superficial și vag al motivării sale, care nu ar permite să se stabilească dacă aceasta era justificată, să se aprecieze gravitatea comportamentului pretins reprobabil aflat la originea inculpării domnului Sadr în Statele Unite și să se verifice dacă comportamentul menționat era reprobabil din perspectiva dreptului Uniunii.
- 255 BCE și Comisia contestă aceste argumente.
- 256 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, obligația de a motiva un act cauzator de prejudiciu, care constituie un corolar al principiului respectării dreptului la apărare, are ca scop, pe de o parte, să furnizeze persoanei interesate indicații suficiente pentru a ști dacă actul este bine fundamentat sau dacă este, eventual, afectat de un viciu care permite contestarea validității sale în fața instanței Uniunii și, pe de altă parte, să dea posibilitatea acesteia din urmă să își exercite controlul asupra legalității actului respectiv (Hotărârea din 28 iunie 2005, Dansk Rørindustri și alții/Comisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P și C-213/02 P, EU:C:2005:408, punctul 462, Hotărârea din 29 septembrie 2011, Elf Aquitaine/Comisia, C-521/09 P, EU:C:2011:620, punctul 148, și Hotărârea din 6 septembrie 2013, Iran Insurance/Consiliul, T-12/11, nepublicată, EU:T:2013:401, punctul 70).
- 257 Motivarea impusă la articolul 296 TFUE trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanei interesate să ia cunoștință de justificările măsurilor luate, iar instanței competente să își exercite controlul (a se vedea Hotărârea din 15 noiembrie 2012, Al-Aqsa/Consiliul și Țările de Jos/Al-Aqsa, C-539/10 P și C-550/10 P, EU:C:2012:711, punctul 138 și jurisprudența citată).
- 258 Totuși, deși motivarea unui act al Uniunii impusă de articolul 296 al doilea paragraf TFUE trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul autorului actului în cauză, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de justificările măsurii luate, iar Curții să își exercite controlul, nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de drept sau de fapt pertinente (Hotărârea din 19 noiembrie 2013, Comisia/Consiliul, C-63/12, EU:C:2013:752, punctul 98, și Hotărârea din 16 iunie 2015, Gauweiler și alții, C-62/14, EU:C:2015:400, punctul 70).
- 259 În primul rând, trebuie să se constate că decizia atacată menționează în mod clar și neechivoc raționamentul BCE, astfel încât motivarea sa permite primei reclamante să ia cunoștință de justificările măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul.
- 260 Astfel, reiese cu claritate din decizia atacată că a fost motivată de inculparea domnului Sadr în Statele Unite pentru încălcări de natură financiară și de efectul negativ al acestei inculpări asupra bunului renume al acestuia și asupra situației financiare a primei reclamante, care repuneau în discuție obiectivul de a asigura o administrare corectă și prudentă a acestei instituții de credit.
- 261 Este de asemenea clar că retragerea autorizației primei reclamante a fost, așadar, considerată proporțională, pentru motivul că această măsură era necesară în raport cu dificultățile de finanțare, gravitatea încălcărilor și lipsa de viabilitate a băncii rezultate din inculparea acționarului său și din atingerea adusă bunului renume al acesteia, pentru a asigura obiectivul de restabilire a legalității, de asigurare a administrării sale corecte, de limitare a riscurilor pentru deponenții și creditorii săi, precum și riscurile pentru piața bancară malteză și europeană.

- 262 Pe de altă parte, s-a considerat că obiectivul urmărit de această retragere nu poate fi atins prin alte măsuri prudențiale sau prin vânzarea primei reclamante către terți din cauza atingerii aduse bunului său renume, lipsei sale de valoare și dificultăților sale în materie de finanțare și de lichidități.
- 263 În aceste condiții, trebuie respins argumentul reclamantelor potrivit căruia caracterul superficial și vag al raționamentului care figurează în decizia atacată nu permite să determine dacă aceasta era justificată.
- 264 În al doilea rând, reclamantele susțin că motivarea deciziei atacate nu permite să se aprecieze gravitatea comportamentului pretins reprobabil aflat la originea inculpării domnului Sadr în Statele Unite și să se verifice dacă comportamentul menționat era reprobabil.
- 265 Totuși, în decizia atacată, se precizează că actul de inculpare în cauză privește încălcări financiare identificate, cu privire la care se consideră că sunt de natură să pună în mod serios la îndoială integritatea sa ca acționar al primei reclamante.
- 266 În plus, decizia atacată conține o referire la linkuri care trimit la site-uri internet oficiale care permit să se ia cunoștință de actul de inculpare a domnului Sadr în Statele Unite și de comunicatul de presă publicat cu această ocazie.
- 267 Întrucât acuzațiile care au condus la inculparea domnului Sadr în Statele Unite sunt identificate în decizia atacată, iar aceasta face trimitere la actul de inculpare în cauză, nu se poate considera că motivarea deciziei menționate nu permite să se aprecieze gravitatea comportamentului pretins reprobabil aflat la originea inculpării menționate, contrar celor susținute de reclamante.
- 268 Așadar, argumentele reclamantelor privind imposibilitatea de a se aprecia gravitatea comportamentului pretins reprobabil aflat la originea inculpării domnului Sadr în Statele Unite și de a se verifica dacă comportamentul menționat era reprobabil nu pot fi admise.
- 269 În consecință, al unsprezecelea motiv trebuie respins.

IV. Cu privire la cererile de suspendare, de măsuri de organizare a procedurii și de măsuri de cercetare judecătorească ale reclamantelor

- 270 În primul rând, printr-o scrisoare din 25 februarie 2021, reclamantele au introdus o cerere de măsură de organizare, de cercetare judecătorească și de expertiză prin care urmăreau să stabilească faptul că, în cursul procedurii în fața Tribunalului, susținerile împotriva domnului Sadr au făcut obiectul unei nepronunțări în Statele Unite.
- 271 BCE și Comisia și-au prezentat observațiile cu privire la această cerere.
- 272 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, legalitatea unui act al Uniunii trebuie apreciată în funcție de elementele de fapt și de drept existente la data adoptării actului (a se vedea Hotărârea din 11 mai 2017, Suedia/Comisia, C-562/14 P, EU:C:2017:356, punctul 63 și jurisprudența citată), astfel încât actele ulterioare adoptării unei decizii nu pot afecta validitatea acesteia (Hotărârea din 17 octombrie 2019, Alcogroup și Alcodis/Comisia, C-403/18 P, EU:C:2019:870, punctele 45 și 46).

- 273 Întrucât abandonarea acuzațiilor împotriva domnului Sadr a intervenit ulterior adoptării deciziei atacate, aceasta, în temeiul jurisprudenței citate la punctul 272 de mai sus, nu era de natură să îi afecteze legalitatea, astfel încât nu trebuie admisă cererea reclamantelor.
- 274 În al doilea rând, printr-o scrisoare din 21 mai 2021, reclamantele au introdus o cerere de măsură de organizare și de cercetare judecătorească ce urmărea să le permită să ia poziție cu privire la Concluziile avocatului general Hogan în cauza Bank Melli Iran (C-124/20, EU:C:2021:386), care privesc interpretarea Regulamentului nr. 2271/96, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul delegat 2018/1100.
- 275 BCE și Comisia și-au prezentat observațiile cu privire la această cerere.
- 276 În această privință, trebuie amintit că, pentru motivele prezentate la punctul 120 de mai sus, Regulamentul nr. 2271/96 nu are incidență asupra prezentei acțiuni.
- 277 Astfel, BCE nu a recunoscut și nu a executat o decizie de sancționare în sensul Regulamentului nr. 2271/96, întrucât a apreciat reputația acționarului în cauză, astfel cum este percepută de piață, iar părțile interesate au reacționat la inculpare fără a ține seama de temeinicia sa în aplicarea dreptului statului terț în cauză sau a dreptului Uniunii.
- 278 Prin urmare, nu este necesar să se admită cererea reclamantelor.
- 279 În al treilea rând, într-o scrisoare din 21 februarie 2021, reclamantele au solicitat o suspendare a procedurii pentru „a da BCE și MFSA posibilitatea de a se conforma noii jurisprudențe malteze care confirmă că accesul la bancă este o condiție prealabilă unei reprezentări efective”.
- 280 BCE și Comisia au fost ascultate cu privire la această cerere.
- 281 Or, întrucât, astfel cum s-a arătat la punctele 245 și 246 de mai sus, BCE nu are nicio obligație să se conformeze jurisprudenței malteze și prima reclamantă nu a menționat demersurile întreprinse în fața MFSA sau a instanțelor malteze, nu se poate considera că suspendarea prezentei proceduri este impusă de buna administrare a justiției în sensul articolului 69 litera (d) din Regulamentul de procedură.
- 282 Așadar, nu este necesar să se admită această cerere a reclamantelor.
- 283 Având în vedere ceea ce precedă, acțiunea trebuie, așadar, respinsă în totalitate.

V. Cu privire la cheltuielile de judecată

- 284 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantele au căzut în pretenții, se impune obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată efectuate de BCE, conform concluziilor acesteia din urmă.
- 285 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Prin urmare, Comisia va suporta propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a noua extinsă)

declară și hotărăște:

- 1) Respinge acțiunea.**
- 2) Pilatus Bank plc și Pilatus Holding Ltd. vor suporta, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Banca Centrală Europeană (BCE).**
- 3) Comisia Europeană va suporta propriile cheltuieli de judecată.**

Van der Woude

Costeira

Kancheva

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 2 februarie 2022.

Semnături